

ת"פ 37871/05/19 - מדינת ישראל נגד חסן אבו מוך, מחמוד אבו סעדיה, אחמד אבו מוך, נור אלסאלם דקה

בית המשפט המחוזי בנצרת

03 דצמבר 2020

ת"פ 37871-05-19 מדינת ישראל נ' אבו מוך (עציר) ואח'

בפני כב' השופט חנא סבאג
מאשימה
נגד
נאשמים

1. חסן אבו מוך (עציר)
2. מחמוד אבו סעדיה (עצור/אסיר בפיקוח)
3. אחמד אבו מוך (עצור/אסיר בפיקוח)
4. נור אלסאלם דקה (עצור/אסיר בפיקוח)

החלטה

בפתח הדברים יש לציין כי על-פי ההחלטה מיום 26/7/2020 סברתי שיש להשהות את מתן ההחלטה עד לשמיעת טיעוני הצדדים בבקשת ההגנה להשהות מתן ההחלטה לאחר שמיעת העדים הרלוונטיים. מאז חלפו מספר חודשים ללא קיום דיון במעמד הצדדים וזאת מטעמים שונים לרבות מגפת הקורונה. יתרה מכך, מאז אותו מועד, הנאשם מס' 4 הגיע עם המדינה להסדר טיעון ועניינו הופרד מיתר הנאשמים. משכך, הגיעה העת להכריע במחלוקת ולתת החלטה.

המחלוקת

לפניי בקשה, לקבוע כי תוצרי האזנת סתר, אינם קבילים. בא כוח המבקש התנגד להגשה של תוצרי האזנת סתר, וטען כי הצו הקיים בחומר החקירה, מתיר האזנה למספר טלפון אחד ויחיד וכי בפועל הקימה המשטרה 4 עמדות האזנות סתר, למספרי טלפון שאינם מפורטים בתעודת עובד הציבור ת/25, כאשר לפחות 3 עמדות מתוכן, הוקמו על מספרי טלפון שאינם מופיעים בצו. המשיבה, מנגד, מסתמכת, בהגשת תוצרי האזנת הסתר על עדות רפ"ק עינב שינגוט (להלן: "רפ"ק עינב שינגוט" או "העדה"), אודות כך שעמדות האזנות הסתר הועלו מכוח היתר כדין אשר ניתן להם מכוח צו, והיא נתמכה בתעודת עובד ציבור שהוצגה לבית המשפט. לשיטת בא כוח המבקש, כל האזנה למספר טלפון שאינו המספר המפורט בצו, בוצעה ללא צו האזנת סתר, ולפיכך, תוצרי האזנות סתר אלה אינם קבילים.

תמצית העובדות

ביום 16/5/2019 הוגש כתב אישום כנגד המבקש ואחרים, המייחס למבקש, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירות בנשק (יבוא), עבירה לפי סעיף 144(ב)(2) לחוק העונשין, עבירות שנעשו בחלקן, על פי הנטען לאחר שהמבקש, קשר קשר עם אחרים (להלן:

"האחרים"), לייבא נשק מירדן. לשם מימוש הקשר, היה המבקש בקשר טלפוני עם מספר גרומים, ביניהם אדם מירדן (להלן: "הירדני"), ותיאם איתו את ייבוא הנשק, דרך הגבול שבין ירדן לישראל. בהמשך, שני אנשים מהצד הירדני, הגיעו אל סמוך לגבול, אחד מהם טיפס מעל גדר המערכת, הניח שק ובו 32 כלי נשק, במקום מוסכם וחזר לירדן. מספר דקות לאחר מכן הגיע המבקש יחד עם אחר סמוך למקום בו הונח השק, ניגש למקום המסתור, התכופף לכיוון השק על מנת ליטול אותו, מיד לאחר מכן, כוחות משטרה עצרו את המבקש וחלק מהאחרים.

המבקש והאחרים כפרו בעובדות כתב האישום ונשמעו עדים.

במהלך שמיעת העדים, ביקשה המשיבה להגיש לבית המשפט, תוצרים של שלוש עמדות האזנות סתר (להלן: "העמדות"). עמדות, אשר הועלו, לטענתה, מכוחו של צו האזנת סתר שהוצא ביום 18/4/2019, בתיק ה"ס 42092-04-19 (להלן: "הצו"). חלק מתוכן הבקשה והצו, הושחר ובענין השורות המושחרות הוצאה תעודת חיסיון. ביום 8/7/2020, עלתה על דוכן העדים, עדת התביעה, רפ"ק עינב שינגוט אשר ערכה את ת/25, תעודת עובד ציבור, המתייחסת, לפלט ו"דיסק" בנוגע לשלוש עמדות האזנת סתר.

בא כוח המבקש התנגד, להגשת הראיה ת/25 וטען כי בהינתן העובדה שהצו מתייחס אך לעמדת האזנת סתר אחת, בנוגע למספר טלפון אחד בעוד שלפי ת/25 ישנן יותר עמדות האזנות סתר מאלה שאושרו בצו, הרי שתוצר עמדות האזנות הסתר אינם קבילים כראיה.

מכאן הבקשה שלפני.

טיעוני הצדדים בעל פה

בא כוח המבקש, התנגד להגשת הפלט ו"דיסק" וטען כי בצו, התיר בית המשפט, האזנה לעמדה בנוגע למספר טלפון אחד ויחיד, מספר הטלפון 972-52-7401243 (להלן: "מספר טלפון"), בעוד הפלט ו"הדיסק" מכילים עמדות האזנת סתר נוספות אשר אינן מופיעות בצו ואף לא מופיעות בתעודת עובד הציבור שערכה העדה. הסנגור הוסיף וטען בהקשר זה כי, תעודת עובד הציבור מכילה 3 עמדות האזנת סתר, דבר המלמד כי בפועל בוצעו האזנות לשלושה מספרים שונים. משכך, אין דרך לדעת איזה עמדה האזינה למספר הטלפון הרשום בצו.

מנגד, ביקש בא כוח המשיבה להבהיר כי, עיון בצו מלמד כי ישנם חלקים שהושחרו בהתאם לתעודת החיסיון, כאשר חלק מהדברים שהושחרו, מתייחס לאיזה אמצעים בוצע ההיתר והבהיר כי הצו מתיר לבצע האזנות נוספות, פרט להאזנה שאינה מושחרת, וכי החיסיון נתבקש לגבי השאלה "מה הותר להאזין לו". בא כוח המשיבה, ביקש להבהיר, בהקשר זה, כי בהתאם לפקודת הראיות, ניתן להוכיח קיומו של צו, במספר דרכים ובכלל זה, תעודת עובד ציבור, עדות של עד או הגשת הצו עצמו, אולם מקום שבו לא ניתן להגיש את הצו עצמו, לאור החיסיון המתבקש, יכולה התביעה להוכיח את דבר קיומו של צו ודבר חוקיות ההקלטה או ההאזנה באמצעות ראיות אחרות. כן הוסיף וציין כי מקום בו בא כוח המבקש הסכים להגשת תוצר הצו, בו נכתב מפורשות כי עמדות האזנות הסתר הועלו מכוח צו, יכול בא כוח המבקש לחקור אם כך, את העדה המעידה כי ההאזנה בוצעה מכוח צו.

כן הוסיף בא כוח המשיבה וטען, כי בעל דין אינו יכול ליהנות מאי יכולת לחקור עד בשל חיסיון אלא אם ביקש להסירו, קרי, בעל דין לא יכול לבוא ולטעון כי לא מתאפשר לו להפנות שאלות ומכיוון שכך, לטעון כי אין משמעות לראייה

שהעדה מתייחסת אליה, שכן על בעל דין למצות את היכולת שלו לברר, זאת על ידי הגשת עתירה לגילוי ראיה חסויה.

לאחר שהפנה לאסופת החלטות שניתנו בבתי משפט שונים, טען בא כוח המשיבה כי, מקום בו מוגשת תעודת עובד ציבור, ומקום בו ממילא קמה חזקת תקינות מעשה המנהל, די בכך כדי להוכיח, את דבר קיומו של צו וכן כי האזנת הסתר, היתה חוקית ומכוח הצו, אף ללא הצגת הצו. כלומר, כך לגישתו, על התביעה מוטל להוכיח דבר קיומו של צו, אך אין היא חייבת להניח את הצו בפני בית המשפט והיא יכולה להוכיח את דבר קיומו, בהסתמך על חזקת תקינות פעולת המנהל, קרי, להוכיח שיש צו שהתיר את ההאזנה, גם ללא הצגת הצו. ככל וההגנה חפצה לתקוף את חזקת תקינות מעשה המנהל, ברמה מהותית, עליה לפעול להסרת החיסיון, על ידי הגשת עתירה לגילוי ראיה.

טיעוני הצדדים בכתב

בא כוח המבקש, בטיעוניו הכתובים, ציין, כי אין ולא יכולה להיות מחלוקת לכך כי הצו התייחס למספר טלפון אחד בלבד. כן, טען כי אין ולא יכולה להיות מחלוקת לכך כי הצו אינו מתייחס, לא במפורש ולא במשתמע, לכל מספר טלפון אחר, הנמצא בקשר עם מספר הטלפון נשוא הצו. כמו כן, טען בא כוח המבקש כי בשום מקום בצו לא נאמר כי מותרת לפיו האזנה למספרי טלפון נוספים, זולת המספר המופיע בצו. כן טען כי הצו אינו כולל ניסוח כוללני כזה או אחר המתיר האזנה למספרי טלפון אחרים ו/או המשוחחים עם מספר הטלפון שבצו.

בנוסף, טען בא כוח המבקש כי מהחומר שנמסר לעיונו, ושאינו חוסה בצלה של תעודת החיסיון, לא עלה כי בית המשפט, התיר האזנה למספרי טלפון נוספים, וכן לא נכתב בצו כי מותרת האזנה למספרי טלפון שיעלה כי הם בקשר עם המספר שלגביו, ניתן הצו, בקשר לעבירות המפורטות בבקשה ובצו. בהקשר זה, הוסיף הסנגור וציין כי אילו כך הדבר, לא ברור מדוע צריך היה להטיל חיסיון על פרט כזה, שכן אין בגילוי כדי לפגוע באף אחד מהאינטרסים המפורטים בתעודת החיסיון.

לגופו של עניין ובאשר לתעודת עובד הציבור, טען בא כוח המבקש כי העדה ערכה תעודת עובד ציבור, לפיה על פי הצו הקימה המשטרה 3 עמדות האזנת סתר, אך לא נכתב בתעודת עובד הציבור לאלו טלפונים עמדות אלה מתייחסים, אולם מתוצרי האזנות הסתר ברור כי העמדות הותקנו על 3 טלפונים שונים, שיתכן ואחד מהם הוא המספר המופיע בצו, אך יתכן שלא. לו זו אף זו, הוסיף הסנגור, בחומר החקירה נמצא מסמך מ"ט, שנערך על ידי העד יוסף קבלאן, אשר לפיו הועלתה עמדה נוספת רביעית במספר, על טלפון נוסף אך עמדה זו לא הניבה תוצרים. לגישת הסנגור, דברים אלה מלמדים על כך שלכל הפחות, 3 מספרי טלפון לגביהן הותקנו עמדות, אינם מספר הטלפון, היחיד, המופיע בצו. בהינתן תמונת מצב זו, סבר בא כוח המבקש כי בהעדר צו המתיר להאזין לכל טלפון למעט הטלפון שמספרו צוין בצו, תוצרי האזנות הסתר אינם קבילים.

בתגובה לחלק מטענות בא כוח המשיבה אשר הועלו בעל פה, ביקש בא כוח המבקש לציין כי דבריו והסבריו של בא כוח המשיבה, לפיהם הצו מתיר לבצע האזנות נוספות, פרט להאזנה שאינה מושחרת, לגביהן הושחר, בהתאם לתעודת חיסיון, מה הותר להאזין לו, הינה בבחינת ניסיון לאחוז במקל משני קצותיו, שכן מצד אחד הוטל חיסיון על הפרטים שמוסר בא כוח המשיבה ומצד שני בא כוח המשיבה בוחר לפרט פרטים אלה בפני בית המשפט, בנוכחות הנאשמים ובאי כוחם. לגישת הסנגור לא יעלה על הדעת, כי בא כוח המשיבה, כאשר הדבר משרת את צרכי התביעה, יפר תעודת חיסיון ויעיד בפני בית המשפט על תוכנו של חומר חסוי. בנוסף טען הסנגור כי ככל שהדברים אשר נטענו על ידי בא כוח המשיבה, בבית המשפט, במעמד הצדדים, אינם פוגעים באינטרסים המצויים בתעודת החיסיון, מדוע אם כך, דברים אלה

חסויים ומדוע המשיבה אינה מאפשרת להגנה לחקור את העדים הרלוונטיים על דברים אלה.

כן הוסיף בא כוח המבקש וטען כי ככל שהמשיבה, מבקשת לחשוף פרטים חסויים, בפני בית המשפט, על מנת לשכנע את בית המשפט כי ההאזנה בוצעה לפי הוראות החוק, יהיה עליה לבקש בעצמה הסרת החיסיון, שככל הנראה אינו נחוץ, שעה שבא כוח המשיבה חושף את תוכנו ובכך, לאפשר להגנה לחקור את העדים הרלוונטיים, בקשר למידע שבא כוח המשיבה מוסר בניגוד לתעודת החיסיון.

מנגד, בפתח תגובתו לטיעוני המבקש, ביקש בא כוח המשיבה להבהיר כי במהלך שמיעת הראיות ביקשה המשיבה להגיש לבית המשפט, תוצרים של שלוש עמדות האזנת סתר, עמדות אשר הועלו מכוח היתר כדין שניתן להן מכוח הצו, כאשר טענה זו, נתמכת בראיה שהוצגה לבית המשפט, היא תעודת עובד הציבור, ת/25 אשר נערכה על ידי העדה רפ"ק עינב שינגוט. בא כוח המשיבה הוסיף וציין בתגובתו, כי אין מחלוקת כי הצו הושחר מכוח תעודת חיסיון שהוצאה בתיק ומשכך לא ניתן להציג בפני בית המשפט את הצו המלא בו מופיע במפורש דבר ההיתר. יחד עם זאת ציין, אין בכך כדי לחסום את דרכה של המשיבה להוכיח כי ההאזנות בוצעו מכוח הצו.

בא כוח המשיבה הוסיף וציין כי אכן, ככלל, דרך המלך היא הצגת מלוא הצו, אולם, בנסיבות העניין המשיבה, אינה יכולה להציג בפני בית המשפט, חלקים מהצו אשר התירו את ביצוע ההאזנות. בהקשר זה, ביקש בא כוח המשיבה להבהיר כי אכן, בהתאם להוראות סעיף 13 לחוק האזנות סתר, התשל"ט-1979 (להלן: "חוק האזנת סתר"), על המשיבה להוכיח כי האזנות הסתר בוצעו מכוח צו, אלא שאין בחוק זה כל התייחסות לשאלת דרך הוכחת האמור. למעשה, כך לגישתו, דרך ההוכחה כלל אינה מוסדרת בחוק האזנת הסתר שכן לא נקבע בו כל הסדר או פרוצדורה להוכחת חוקיות ההאזנה, ומשכך יש לפנות להסדר הכללי הרלוונטי, והוא דיני הראיות הכלליים ובראשם פקודת הראיות, לפיהן ניתן להוכיח עובדות הצריכות הוכחה מכוח תעודת עובד ציבור ומכוח חזקת תקינות המנהל, קרי, בעדותו של עד שנמצא מהימן על ידי בית המשפט.

בא כוח המשיבה הוסיף וטען בתגובתו, כי המשיבה, הציגה בפני בית המשפט, את ת/25, תעודת עובד הציבור, ממנה עולה כי העמדות הועלו מכוח הצו ועורכת תעודת עובד הציבור, אף אישרה את הדברים בעדותה בבית המשפט. בא כוח המשיבה הוסיף בהקשר זה כי, שאלת מהימנותה של העדה היא כמובן תנאי שיבחן על ידי בית המשפט, אך ככל שבית המשפט יקבל את עדותה של רפ"ק שינגוט כמהימנה, הרי שהוצגה בפניו ראיה שמוכיחה שהעמדות הועלו מכוח הצו וממילא הן קבילות בהתאם להוראות סעיף 13(א) לחוק האזנת סתר. בנוסף, טען בא כוח המשיבה כי יישום חזקת תקינות מעשה המנהל, מטה אף הוא את הכף לקבלת הראיה, שכן חזקה היא שהרשות ביצעה את מעשה באופן חוקי.

זאת ועוד, הוסיף בא כוח המשיבה וציין כי הסוגיה העומדת לבחינה, אינה נוגעת לבחינת יסודות העבירה אלא לשאלת חוקיות מעשי המטרה, ומשכך הינה ביסודה שאלה מנהלית, ומקום בו הוגש ת/25 ורפ"ק עינב שינגוט, העידה שהיא ביצעה את ההאזנה מכוח צו, וכי החלק המתיר את הצו הוחסה לאחר שגורמים בתביעה סברו שאין בו כדי לסייע להגנתו של המשיב וכאשר גורם מוסמך על פי דין, במשרד לביטחון פנים, חתם אף הוא על תעודת החיסיון, קיימת אם כך חזקה בעוצמה גבוהה שהמעשה המנהלי שנעשה, האזנת הסתר, הוא חוקי ועל המבקש לסתור את החזקה, להביא, ולו ראשית ראיה לסתור חזקה זו. בא כוח המשיבה הוסיף כי, אין בידי המבקש אף לא בדל של טענה קונקרטית לכך שההאזנה בוצעה שלא כדין. אין הוא מעלה טענה שכזאת והוא מסתפק אך בעצם העובדה שהמשיבה לא יכולה להציג את החלק הרלוונטי בצו.

אגב תגובתו, עמד בא כוח המשיבה, על משמעות אי הגשת עתירה לגילוי ראיה. בא כוח המשיבה הוסיף כי אין מחלוקת

כי המשיבה לא יכולה להוכיח דבר בבית המשפט באמצעות ראיה חסויה. יחד עם זאת, הוסיף וציין כי ברור גם שההגנה מצדה אינה יכולה לטעון שהדרך לתקיפת חוקיות ההאזנה, נשללה ממנה, שעה שהיא בוחרת בצעד טקטי להימנע מלאפשר לבית המשפט לבחון האם אכן נפל פגם באופן הפעלת סמכות המשטרה. דרך כזאת, כך הוסיף וציין, סלולה כמובן בפני המבקש על ידי הגשת עתירה, במסגרתה, יוכל בית המשפט להיחשף לחומר החסוי ולבחון האם יש בחשיפתו כדי להועיל להגנת המבקש וממילא לבחון האם הפעולה שבוצעה אינה חוקית. אי הגשת עתירה, כך לגישתו, על תשובה של עד, החוסה תחת תעודת חיסיון, כמוה כוויתור על שאלת השאלה מלכתחילה. אי לכך, סבר בא כוח המשיבה כי, משמעות החלטת ההגנה, בדבר אי הגשת עתירה כנגד החיסיון מחייבת את קבלת ההנחה, לפיה החיסיון הוא מוצדק וראוי וממילא אין בחומר החסוי כדי לסייע בהגנת המבקש.

במסגרת תגובתו, הפנה בא כוח המשיבה, לשורה של החלטות, אשר יצאו מתחת ידם של בתי המשפט השונים, לפיהן, נקבע כי ניתן להוכיח את קבילות תוצרי האזנות הסתר, מכוח אותם "צווים מושחרים" מכוח תעודת עובד ציבור, המעידה על כך שההאזנות בוצעו מכוח צו ביחד עם חזקת תקינות מעשה המנהל, בצירוף למשמעות שיש לתת לבחירת ההגנה שלא לעתור כנגד תעודת החיסיון. לסיכום, ביקש, כי בית המשפט ידחה את טענת המבקש ולקבל את תוצרי האזנות הסתר.

דיון והכרעה

לאחר ששמעתי את התנגדות בא כוח המבקש ואת תגובת בא כוח המשיבה, מצאתי לדחות את ההתנגדות.

ככלל, לבחינת השאלה, האם, תוצרי האזנות סתר אשר מבקשת התביעה להגיש קבילים כראייה, שלושה נדבכים. הראשון, הינו המבחן ה"טכני", המבקש לבדוק את אמינותן הטכנית של ההקלטות. השני, המבחן המהותי - אשר נבחן לפי תוכן של ההקלטות ואופיו של תוכן זה, השלישי מבחן הקבילות הפורמלית, כלומר, האם ההאזנה התבצעה בכפוף להוראות חוק האזנת סתר (ראה לעניין זה י' קדמי, על הראיות, חלק שלישי, ע"מ 1320). אין מקום לדון בשלב זה בשני הנדבכים הראשונים ומקומם להתברר במהלך שמיעת התיק והכרעת הדין. עניין לנו כעת, אך בנדבך השלישי, המבקש לבחון האם ההאזנה בוצעה כדין. בענייננו, אין מחלוקת כי התביעה אוחדת בידה צו המתיר ביצוע האזנת סתר, שחלקו מושחר, וכי נתבקשה כחלק מחומר החקירה, הגשת תעודת עובד ציבור, באמצעות עורכת התעודה, המבקשת לשקף לבית המשפט ולצדדים, כי ההאזנה נעשתה כדין.

בא כוח המבקש טוען כי ההאזנה שבוצעה אינה תואמת להאזנה שהותר ביצועה בצו. הסנגור נשען בטענתו זו על העובדה כי בצו מופיע אך מספר טלפון אחד בעוד כפי שעולה עד כה מהראיות, בפועל האזינה המשטרה למספרים נוספים. הסנגור אינו סבור כי זה תפקידו להגיש בקשה להסרת החיסיון.

אקדים ואומר כי הנטל על המשיבה להביא את ההוכחות הנדרשות להראות את קבילות האזנת הסתר, וכי ההאזנה בוצעה כדין. זכותו של הסנגור, בחקירה נגדית לשאול שאלות העמקה, ולצפות לקבל תשובות, כל עוד התשובות אינן חסויות. אולם בהינתן מצב ובו התשובה לשאלה הינה חסויה על פי תעודה, לא תינתן תשובה לשאלה והדבר לא יפגום בקבילות עדות העד והדרך היחידה לתקוף את החיסיון הוא על ידי הגשת בקשה להסרתו. כל עוד לא הוגשה בקשה כאמור, על מנת לאפשר לעד להשיב לשאלות בחקירה נגדית, יש לראות בכך ויתור על השאלות, עליהן לא ניתנה תשובה, עקב החיסיון. (ראה יעקב קדמי, על הראיות, חלק שלישי, עמ' 1009, ס"ק 8).

בנסיבות העניין, העדת העדה רפ"ק עינב שינגוט, אשר ביקשה לאשר, בחקירתה הראשית, כי ערכה את תעודת עובד הציבור ת/25, ממנה עולה כי עמדות האזנות הסתר הועלו מכוח הצו, די בה כדי ללמד כי המדינה פעלה במסגרת חקירה לגיטימית וקיבלה היתר להאזין למספרי טלפון מסוימים. מוכן אני לקבל את עמדת בא כוח המבקש, לפיה יש בתעודת החיסיון כדי למנוע חקירה נגדית אפקטיבית, עם זאת, תעודת עובד הציבור אשר נערכה בקשר לאותן עמדות האזנות סתר, מהווה את התשתית הראייתית לעניין תקינות ההאזנה ומקום בו יש באותה תעודת חיסיון, כדי לפגוע במענה אפקטיבי על שאלות ההגנה, על ההגנה לעתור לגילוי אותה ראיה.

יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בת"פ (מחוזי ב"ש) 6468-03-11 מדינת ישראל נגד עמר (02.05.2013) ביחס לחקירת עדה שערכה תעודת עובד ציבור לפיה תוצרים של האזנות סתר שפורטו בטבלה, שצורפה לתעודת עובד ציבור הופקו כדין:

"אכן זכותו של הסנגור לחקור אותה בחקירת שתי וערב, על מנת להבין הפרטים ולבדוק אותם. זכות שהסנגור היה שמח לממש אלמלא החיסיון. אם החיסיון מפריע למצות החקירה - יתכבד ויבקש הסנגור את הסרתו. כל עוד לא ביקש להסיר החיסיון על מנת לאפשר לעדה להשיב על השאלות שלו בחקירה הנגדית, החקירה הראשית במקומה עומדת, ויש לראות את הסנגור כמי שויתר על השאלות עליהן לא קיבל תשובה."

למעלה מן הצורך, אוסיף ואציין כי בנסיבות העניין ומהחומר הגלוי, עולה כי המדינה אכן פעלה במסגרת חקירה לגיטימית וקיבלה היתר כדין להאזין לעמדות מסוימות. תוצרי האזנות הסתר, אותם מבקשים להגיש, הם, מן הסתם, הקלטות של שיחות הקשורות קשר ישיר לשיחות ולעובדות המתוארות בכתב האישום. בהינתן תמונת מצב זו, ומשאין מחלוקת כי הוצא צו המתיר ביצוע האזנות סתר, שחלקו הושחר, הרי כל עוד לא הוגשה עתירה לגילוי ראיה, על ידי המבקש או נאשמים אחרים בכתב האישום, לא ניתן לדעת מהו תוכן החלק שהושחר. ואולם, משהוכח קיומה של תעודת עובד ציבור שלא נסתרה ובהינתן חזקת תקינות המנהל, לא ניתן לפסול את ההאזנה ותוצרי האזנות הסתר שבוצעו.

נוכח כל השיקולים האמורים, הנני דוחה את ההתנגדות וקובע כי התוצרים של האזנות הסתר קבילים לכאורה, ניתן לקבלם, לסמנם ולדון בהם, הכל בכפוף להמשך שמיעת הראיות והוכחות שיובאו, אם יובאו, לעניין העדר הקבילות וזאת בין אם יוסר החיסיון ובין אם לאו.

המזכירות תשלח העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ז כסלו תשפ"א, 03 דצמבר 2020, בהעדר הצדדים.